

Aleksis K – viikonvaihte

Kolmas aste

Vieraan vallan salainen palvelu VVSP oli napannut Helsingin keskustasta todellisen herkkupalan, Suomen pääministerin entisen heilan. Hänen epäiltiin kuulleen pääministerin äärimmäisen salaisia yöllisiä puheluita vieraillessaan tämän virka-asunnossa romanttisissa, mutta sinänsä kunniallisissa tarkoituksissa. Se oli tapahtunut vieläpä siihen aikaan, kun Suomi toimi EU:n puheenjohtajana ja pääministeri ”Euroopan presidenttinä”, kuten hän oli tyttöystävälleen silloin tällöin kehaissut. Näin ollen oli luultavaa, että pääministerin puheluissa käsiteltiin tavallistakin arkaluonteisempia kansainvälisiä kysymyksiä ja hänen yöpöydällään saattoi lojuskella vaikka minkälaisia salaisia asiakirjoja. Sellaisista saatava ensikäden tieto olisi kuumaa kamaa mille tahansa vieraan vallan salaiselle palvelulle, eritoten VVSP:lle, joka kiihkeästi halusi tietää, mitä Suomessa ja muualla Euroopassa tapahtui

Tietojen kuumuutta vain entuudestaan lisäsi se, että virallinen Suomi oli selvästi kiusaantunut mahdollisesta vuotoskandaalista. Pääministeri vaikenä kuin muuri, ei suostunut sanomaan halaistua sanaa suhteestaan entiseen tyttöystäväänsä. Vielä hälyttävämpää oli, että Suomen suojelupoliisin entinen päällikkö, sittemmin eduskunnan pääsihteeriksi edennyt kovanaama, yritti epätoivoisesti kiinnittää huomiota pois vuotoskandaalista – jopa ehdottamalla, että presidentin valinta pitäisi ottaa pois kansalta ja siirtää eduskunnalle. Hän onnistuikin osittain, sillä huomio meinasi eräänä iltapäivänä pariaksi tunniksi siirtyä pääministerin tyttöystävästä presidentin valintaan.

VVSP:tä moinen hämäys ei tietysti harhautanut. Kylmäkatseiset popliinitakkimiehet kyllä näkivät, mistä on kysymys: yrityksestä painaa koko pääministerin tyttöystävä villaisella.

Jo kolmatta päivää olivat kuulustelut jatkuneet salaisen palvelun ankean betonibunkkerin kellarikerroksessa Syltityhtaankadulla. Huhuttiin, että siellä oli tapana jopa kiduttaa kuulusteltavia, mutta tällä kerralla vastassa näytti olevan tavallista kovapintaisempi asiakas. Jo kolme VVSP:n huippuagenttia oli joutunut luovuttamaan hänen kanssaan. Yksi oli kyörätty piipaa-autolla hulluinhuoneelle, toinen oli ryhtynyt vapaaehtoisesti passipoliisiksi ja kolmas visersi salaisen palvelun pihapuussa.

”Onhan tämä nyt kirottua!” raivosi VVSP:n ylipomopäällikkö M viimeiselle käytössä olevalle agentilleen, 009:lle, joka saapui täysin voipuneena tekemään väliraporttia kuulustelujen etenemisestä. ”Onko sitä tarpeeksi kidutettu!? Onko poltettu tulitikkuja varpaiden välissä? Onko työnnetty hammastikkuja kynsien alle? Itsekö tässä pitää lähteä töihin, kun te p-rskatin tontut ette saa sitä h-vatun naista puhumaan!”

”Puhumaan?” ihmetteli 009. ”Eihän siitä ole kysymys, herra ylipomopäällikkö. Kyllä me saimme hänet puhumaan kahdessa sekunnissa, mutta kun emme saa millään vaikenemaan. Nyt on tullut tarinaa jo kolme päivää, ja tarttis saada lisää c-kasetteja ja lehtiöitä, kun kaikki entiset ovat täynnä uuniperunareseptejä.”

Artikkelin lähde [Kaleva](#)